

Daantje Dirigentje

en een vleugel met vliegangst

Erik van Os & Elle van Lieshout
Met tekeningen van Emanuel Wiemans

Ergens in een oud gebouw
woont Daantje Dirigentje.
Ze praat en werkt
en speelt en zingt
en danst en swingt
met elk instrument
en elk instrumentje.

Vleugel is graag thuis.
Hij speelt het liefst in deze zaal.
Elke kleur van elke klank,
elk klein kraakje van zijn kruk,
Vleugel kent ze allemaal.

Maar op een dag...

... op een dag zegt Daantje blij:
'We mogen naar Japan!'
'O,' zegt Vleugel, 'o, hoezo?
Hoe komen wij daar dan?
En wanneer moeten wij daar zijn?

En gaan we met zo'n grote boot
of gaan we met de trein?'

‘Nee! Vleugel toch,’ lacht Klarinet.
‘We vliegen!’ zegt Trompet.
‘Waanzinnig tof,’ roept Hoorn.
‘Japan, daar zijn we nooit geweest.
Met het vliegtuig! Wat een feest!’
Ook Contrabas heeft goede zin.

Maar Vleugel zegt: ‘Ik blijf wel thuis.
Ik stap dat ding niet in.’

Boven de wolken is het te droog.
Daar kunnen mijn toetsen niet tegen.
En in de wolken is het te nat.
Mijn lak houdt niet van regen.
En als er dit... en als er dat...
en als er ook nog weet ik wat.
Of als ik uit het vliegtuig val...
... wat er dan gebeuren zal!

De tranen schieten in zijn ogen.
'Ik ben dan wel een vleugel
maar ik heb nog nooit gevlogen.'

